

Socialdemokratiet støtter princippet om ligestilling mellem de forskellige grupper med de problemer, det indebærer.

Vi har noteret os, at kulegravning har blotlagt, at det ikke er muligt at påvise en nærmere sammenhæng mellem de forskellige satser og de faktiske merudgifter for forskellige grupper.

Satserne skal imidlertid afspejle et niveau, der svarer til de typiske, faktiske merudgifter. Hvis en sats altid medfører overdækning i forhold til dette, er der fastsat en sats, der er for høj. En ens skattefri godtgørelsessats for alle grupper bør derfor ud fra et ligestillingshensyn være moderat, så ingen grupper opnår en væsentlig overkompensation, samtidig med at princippet om, at alle grupper kan få refunderet meromkostninger efter regning, fortsat gælder.

Det er det afgørende princip bag lovforslaget, og sammen med de foreslåede overgangsordninger frem til år 2001 betyder det, at Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Den gennemgang af lovforslaget, som hr. Buksti foretog, har jeg ikke mange bemærkninger til. Jeg er enig i, at det er en dækkende beskrivelse af forslaget forskellige elementer. Jeg skal derfor nøjes med at konstatere nogle enkelte ting.

Som udgangspunkt hilser Venstre det velkomne, at man gennemfører en lovmæssig fastsættelse af rejsegodtgørelsen i selve loven og ikke lader det fastsætte af Ligningsrådet. Det er også helt i orden, at der indbygges en årlig regulering efter personskattelovens § 20.

Det er også rigtigt, at der som udgangspunkt bør gælde samme satser i de forskellige lande. Det støtter vi også.

Vi hilser også med tilfredshed, at der fortsat vil være mulighed for mod dokumentation at få dækket udgifter efter regning. Vi støtter, at selvstændige erhvervsdrivende også får mulighed for at benytte den fælles sats, som foreslås, og, som det siges til slut i fremsættelsestalen, at Finansministeriet på særlige områder fortsat har adgang til at regulere udgifter mod dokumentation, og at det ikke, hvis der udbetales større beløb end de gældende satser, der nu til sin tid måtte blive fastsat, sker skattefrit.

Jeg konstaterer, at forslaget ifølge bemærkningerne er provenuneutralt over årene. Det lægger vi også afgørende vægt på. Jeg synes, at bemærkningerne, der er faldet under behandlingen af det tidligere forslag i dag har tydet på, at det er vores ønske, og at der altså ikke dermed sker en yderligere beskatning.

Til sidst er der så at sige: Man kan diskutere, om 256 kr. er det rette beløb. Meget tyder på, efter den undersøgelse, som besynderligt nok er lavet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd – jeg kan ikke forstå, det ikke er Skatteministeriet, der har lavet den, men o.k. – at det er et nogenlunde rimeligt beløb, men der er enkelte grupper, flypersonale og andre, som det også udtrykkelig er beskrevet i bemærkningerne i den oversigt, som jo på trods af overgangsordningen med tiden vil blive dårligere stillet, men det er klart, at det er tilfredsstillende, at der for de grupper er overgangsordninger, der går over en lang årrække.

Men inden jeg giver min fulde tilslutning til forslaget, så vil jeg sige, at vi under udvalgsbehandlingen nøje vil vurdere og høre, hvad de grupper har at sige. Men det skulle være fremgået af det, jeg her har sagt, at Venstre i princippet kan støtte lovforslaget. Men vi skylder anstændigvis at høre de grupper, som får en dårligere stilling, i Skatteudvalget.

Flemming Hansen (KF):

Forhistorien til dette lovforslag er eksportchaufførernes helt berettigede krav om at få en rimelig regulering af deres skattefri rejsegodtgørelse for rejser i udlandet. Vi husker alle sagen, der tilspidsede sig i slutningen af november måned, og skatteministerens næsten komiske optræden nede ved grænsen. Det er historie nu. Vi skal videre.

Beregningerne viser, at chaufførerne har haft ret, og at deres diæter nu er steget fra 150 kr. – i november først til 250 kr., stort set i pristalsregulering, og nu 6 kr. mere – til 256 kr. Det nye i sagen er så, at alle, der rejser i ind- og udland, nu skal involveres i denne sag, således at embedsmænd, salgschefer, bygningshåndværkere, flypersonale skal have sat deres satser ganske kraftigt ned, og dermed er der i virkeligheden tale om et indgreb i allerede indgåede aftaler.

Vi er altså i den situation, at da en gruppe har rejst et principielt problem, så skal andre grupper reguleres meget, meget kraftigt nedad. Jeg spørger: Er det en rimelig måde at lave lovgivning på? Nej, det er det ikke.

Dernæst til det faktuelle indhold om de 256 kroner, hvor ministeren siger, at 25 pct. går til småfornødenheder, så er der 75 pct. tilbage, svarende til 192 kroner. Jeg må sige, at jeg er forundret over, at man skulle kunne klare sig for dette beløb, idet jeg synes at opleve, at morgenmad på et ganske almindeligt hotel koster mel-